

Hubertus

Naši rodiče asi měli předtuchu, co nás očekává. 15. března 1939 jsme se sestrou Karmou šly do konfekční továrny Gelb&Band na Palackého ulici⁵⁵ zkoušet své nové hubertusy. Tak se tehdy říkalo sportovním kabátům, vyrobeným ze zvláštní chlupaté látky s patřičnými knoflíky a kapsami. Naše hubertusy byly šedé, měly „futr“ (vložku), které se mohlo pomocí knoflíků dát dovnitř nebo sundat, kapucu, velké záložky, aby se kabáty daly prodloužit, když vyrosteme (bylo nám 10 a 5 let). Vevnitř byly přišité šráky (šle), v teple jsme kabát mohly nosit pověšený na ramenou. Tedy přesně ten správný kabát na to, co nás později čekalo.

Když jsme z továrny vyšly ven do chladného březnového počasí a sněhové plískanice, byly už prostějovské silnice plné německých vojáků. Všimla jsem si zvláště těch na kolech a na motorkách, jaká jiná vozidla byla a zda byli také pěšáci, to si už nepamatuji.

Můj hubertus šel se mnou do Terezína, myslím, že se se mnou v roce 1945 nevrátil zpět, byl asi v tom kufru, který odjel do Osvětimi. Potom jsem „zdědila“ po Prostějovačce paní Bodanské kabátek, který ona s sebou do Osvětimi nevezala. Ten její kabátek jsem si vzala do Izraele a nosila jsem jej hodně let, v roce 1961 jsem s ním jela do Tel Avivu, to si pamatuji. To už jsem měla dvě velké děti, osm a šest let, Šimon se mohl obejít beze mne a dostala jsem dar, výlet na *Masadu*⁵⁶. Přenocovala jsem u přítelkyně Miriam blízko Tel Avivu, jela se podívat na proslulý film *I Like Mike*,⁵⁷ v tlačenici u kina jsem přišla o knoflík toho kabátku a to mi bylo moc líto.

⁵⁵ Konfekční továrna Gelb&Band, Prostějov, Palackého ulice 25, tovární výroba pánských, chlapeckých a dětských oděvů v letech 1929–1941.

⁵⁶ Masada – poslední pevnost Židů za povstání proti Římanům (66–73 n. l.) na vyvýšenině na břehu Mrtvého moře.

⁵⁷ *I Like Mike*, izraelský film z roku 1961, režie Peter Frye.